

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)
۲۳ نومبر ۲۰۲۱

دادگاه‌های امپریالیستی برای تحقق عدالت نیستند، ابزاری در جهت توسعه نیات شوم آنها هستند (۳)

برای یادآوری مقالات قبلی مجدداً بازگردیم به مصاحبه خانم «کارلا دل پونته» با مجله «شیپگل» که در طی آن گفتار زیر را بر زبان آورد:

«مجله «شیپگل»: آیا سیاستمداران امریکائی دستورات خاصی به شما داده‌اند که درباره کوزووا تحقیق نکنید؟
«کارلا دل پونته»: خیر، در غیر این صورت می‌توانستم علنی شکایت کنم. اما «مادلین آلبرایت» (Madeleine Albright)، که در آن زمان وزیر امور خارجه بود، تلفونی به من گفت: کارلا، دست به عصا باش، هوای «راموش هارادینای» (Ramush Haradinaj) را داشته باشید، در غیر این صورت شورش‌هایی در کوزوو رخ خواهد داد.»
از آن پس خانم «کارلا دل پونته» که با مأموریت خویش آشنا شد «عادلانه» و در خدمت «حقوق بشر» به لاپوشانی جنایات کروات‌ها، کوزووها و بوسنی‌ها در مورد ملت صرب برخاست تا تجاوز به یوگسلاوی و تجزیه آن را به پایان برساند.

حال خوب است که ما خوانندگان توفان را در ادامه مقاله قبل با این هیولا یعنی آقای «راموش هارادینای» مونس خانم «آلبرایت» آشنا سازیم که قادر است در کوزوو شورش به پا کند تا ببینید که متحدان امریکا در زمان تجزیه یوگسلاوی چه جنایتکارانی بودند و دادگاه‌های امپریالیستی چگونه به آنها برخورد کرده‌اند و می‌کنند.

... کیفرخواست علیه وی و همدستانش، یعنی رئیس قطعه ویژه «عقاب سیاه»، «ادریز بلج» (Idriz Balaj) و فرمانده فرعی «اوچکا» (UÇK) یعنی «لاهی براهیما» (Lahi Brahimaaj)، شامل ۳۷ فقره از جمله جنایت علیه بشریت و نقض قوانین نظامی می‌گردید. این پرونده ناظر بر اعمال خشونت‌آمیزی بود که بین ۱ مارچ تا ۳۰ سپتمبر ۱۹۹۸ انجام شده بود. متهمان متهم به مشارکت در یک سازمان جنائی شدند. هدف آنها این بود که منطقه «متوهیجا» (Metohija) در غرب کوزوو را تحت کنترل خود درآورند. سیاستی که آنها مورد استفاده قرار دادند، عبارت بود از: «تاراندن و بدرفتاری غیرقانونی با صرب‌ها» و همچنین بدرفتاری با غیرنظامیان دیگری که آنها را مظنون به همکاری با پولیس صربستان، دوستی با صرب‌ها یا عدم حمایت از «اوچکا» (UÇK - ارتش «آزادی‌بخش» کوزوونی‌ها) می‌دانستند. جنایات مجرمانه مندرج در کیفرخواست که در آن «راموش هارادینای» دخیل بوده است، شامل ربودن اجباری

غیرنظامیان، آدمربائی، محرومیت افراد از آزادی، شکنجه، قتل و تجاوز است. این کارنامه درخشان متحد امریکا در کوزوو است.

در آغاز دادرسی، «کارلا دل پونته»، دادستان ارشد دادگاه بین‌المللی لاهه به مشکلات پیش روی دادستان برای تحقیق همه‌جانبه اشاره کرد. از جمله ارباب شهود، مشکل اصلی در تحقیقات بود. «بن امرسون» (Ben Emmerson)، وکیل مدافع «راموش هارادینای»، که از این مشکلات با خبر بود بیان کرد که اتهامات برای رسیدگی پرونده موکلش ناکافی است.

در ۳ اپریل ۲۰۰۸، «راموش هارادینای» و «ادریز بلج» (Idriz Balaj) توسط دادگاه لاهه تیرئه شدند. هیچ شهودی در محاکمه وجود نداشت، زیرا تنها یکی از ده شاهد اصلی که قرار بود علیه «راموش هارادینای» شهادت دهد و هنوز جان سالم از دسیسه‌های وی به در برده بود، پس از آن که به سختی از یک سوءقصد جدید نجات یافت، شهادت خود را پس گرفت. شاهد دیگر از جمله «کوجتیم بریشا» (Kujtim Berisha) بود که در ۱۶ فبروری ۲۰۰۷ در «پودگوریتسا» (Podgorica)، «مونته نگرو» (Montenegro) توسط یک ماشین جیب زیر گرفته و کشته شد، «ایلیر سلیماج» (Ilir Selimaj) شاهد دیگر در یک صحنه‌سازی مصنوعی سازمان داده‌شده پس از درگیری عمدی با چاقو کشته شد، «صادیق» (Sadik)، «سینان» (Sinan) و «جیلادین موسیج» (Xheladin Musaj) شهود دیگری بودند که همه در سال ۲۰۰۵ جان باختند!!!. «صادیق» (Sadik)، در ۱ فبروری ۲۰۰۵ در نتیجه سوءقصد در روز روشن در وسط خیابان در منطقه «پی‌یا» (Peja) به ضرب گلوله کشته شد، «سینان» (Sinan) و «جیلادین موسیج» (Xheladin Musaj) در جون ۲۰۰۵ در روستای «راوشیک» (Raushiq) در نزدیکی «پلا» (Pela) کشته شدند. «سبحه تولج» (Sebahate Tolaj) و «ایسوف حکلاج» (Isuf Haklaj)، دو افسر پولیس کوزوو که سعی کردند علیه «راموش هارادینای» شهادت دهند، در نومبر ۲۰۰۳ پس از فریب خوردن و کشیده شدن به کمین‌گاهی در نزدیکی «پلا» (Pela) جان خود را از دست دادند، «بکیم مصطفی» (Bekim Mustafa) و «آونی الزاج» (Avni Elezaj)، شهود دیگر در نومبر ۲۰۰۳ فوت کردند!!!. همچنین در سال ۲۰۰۲ «صادیق مورجی» (Sadik Muriçi) و «وزل مورجی» (Muriçi Vesel) که در ابتداء موفق به فرار شده بودند، مورد اصابت گلوله قرار گرفته و جان دادند. اینان «شاهدان تحت حفاظت رسمی» بودند که در حملات سازماندهی شده قاتلان حرفه‌ای در منطقه «پی‌یا» (Peja) در سال ۲۰۰۲ از میان برداشته شدند.

در این دادگاه متهم «لاهی براهیما» (Lahi Brahimaj)، به شش سال زندان محکوم شد و «راموش هارادینای» تیرئه گردید!!!! در صربستان، تیرئه «راموش هارادینای» جنایتکار با شگفتی همراه بود. حتی «کارلا دل پونته»، دادستان پرسابقه دادگاه لاهه که مدافع سخت منافع امپریالیسم و «تمدن و ارزش‌های» اروپاست، در زندگی‌نامه خود مؤرخ سال ۲۰۰۸ نوشت که: دادگاه لاهه به طور یک‌جانبه چشمان خود را بر جنایات ارتكابی به ضد صربستان بسته بود و این در حالی بود که جنایاتی را که آلبانیایی‌های کوزوویی در آن دخیل بودند، علی‌رغم دلایل کافی، تحت پیگرد قرار نمی‌داد. شواهدی در دست بودند که «راموش هارادینای» در فروش اعضای بدن انسان‌ها در کوزوو که از زندانیان اعدام شده به دست می‌آمدند، مشارکت داشت.

حال به مورد دیگری در مورد این مجرم توجه کنید و آن هم نقش این مأمور در صحنه سیاسی بین‌المللی و دستان مرموزی که وی را حمایت می‌کردند و برایش «اعتبار» کسب می‌کردند.

نقش این مأمور در صحنه سیاسی بین‌المللی

در فبروری ۲۰۰۹، از «راموش هارادینای» «مسلمان» خواسته شد تا به عنوان میانجی در مذاکرات صلح بین دولت اوگاندا و شورشیان مسلمان متشکل در صفوف «اتحاد نیروهای دموکراتیک» (ADF) شرکت کند، که مورد موافقت وی قرار گرفت. گفته می‌شود که «راموش هارادینای» ماه‌ها به طور غیررسمی به این واسطه‌گری ادامه داده است. چه کسی در پشت این پیشنهاد بوده و مناسبات بین یک دولت رسمی، یک تشکل شورشی و آقای «راموش هارادینای» بدنام و مجرم را برقرار کرده است روشن نیست.

محاکمات علیه «راموش هارادینای»، «لاهی براهیما» (Lahi Brahima) و «ادریز بلج» (Idriz Balaj) در ۲۱ جولای ۲۰۱۰ مجدداً از سر گرفته شد، محاکمه در ۱۸ اگست ۲۰۱۱ آغاز گردید. با دست عوامل خانم "مادلین آلبرایت" یهودی‌تبار و وزیر امور خارجه آمریکا (بخوانید وزیر امور دخالت در امور داخلی همه کشورهای دنیا - توفان)، کارزار تبلیغاتی «یو بو بول» (U bo boll) به معنای «کافی است» را به نفع آزادی «راموش هارادینای» در بیرون دادگاه راه اندازی کرد. در محاکمه برگزار شده جدید که در پرتو فشار خیابانی آمریکا و لومپن پرتلاریا صورت پذیرفت، دادستان دادگاه ملل متحد در ۲۹ نومبر ۲۰۱۲ برای متهمان پرونده، حداقل ۲۰ سال حبس طولی‌المدت درخواست کرد. ولی دادگاه جنایات جنگی ملل متحد، «راموش هارادینای»، «بلج» و حتی «براهیماج» را از همه موارد اتهامات وارده تبرئه کرد!!؟؟ و به این ترتیب «اجرای عدالت» به نحو کامل به تحقق درآمد!

اگرچه دادگاه بسیاری از جنایات علیه صرب‌ها، رومای‌های کولی و البانی‌ها را در کیفرخواست امری اثبات شده می‌دید و می‌دانست، اما کیفرخواست ظاهراً مدعی بود در مورد مسایل اصلی «هیچ مدرک مستقیمی»، برای شرکت متهمان در «سازماندهی جنایات مشترک» برای تعقیب و تاراندن صرب‌ها و رومای‌های کولی در دست ندارد و نمی‌تواند دخالت مستقیم و یا حتی آگاهی نسبی آنها نسبت به ارتکاب این جنایات را ثابت کند. این حکم جانبدارانه و سیاسی با واکنش‌هایی به شدت متفاوت و شدیداً منفی در جهان روبه رو شد که طبیعتاً فایده‌ای نداشت. به عنوان مثال «فلورانس هارتمن» (Florence Hartmann)، سخنگوی سابق دادگاه جنایات جنگی ملل متحد این تصمیم را محکوم کرد و بدرستی گفت که «دادگاه به دلیل چشم‌پوشی بر حقیقت شکست خورده است». این یک فروپاشی کامل نظام قضائی بین‌المللی است، که بود و تا به امروز نیز هست. تا امپریالیسم و صهیونیسم سایه شوم خود را بر جهان افکنده است، بشریت در این بی‌عدالتی‌ها غوطه‌ور خواهد خورد.

پس از تبرئه در نومبر ۲۰۱۲

پس از داستان تبرئه «راموش هارادینای» و دو تن از هم‌زمانش از سوی دادگاه جنائی لاهه، این سه نفر به عنوان قهرمان به کوزوو وارد شدند و مورد استقبال نخست وزیر کوزوو آقای «هاشم تاجی» (Hashim Thaçi) قرار گرفتند که خود وی نیز به عنوان جنایتکار جنگی تحت پیگرد بین‌المللی است و تنها دست حمایت آمریکا بر بالای سرش تا کنون جان وی را نجات داده است. «راموش هارادینای» و آقای «هاشم تاجی» به سرعت مذاکرات دوستانه‌ای را آغاز کردند. «راموش هارادینای» قصد داشت مذاکراتی را در مورد ائتلاف احتمالی دولتی بین دو حزب «هاشم تاجی» (PDK) و حزب خود وی (AAK) آغاز کند و نخست وزیر جدید کوزوو شود. ولی پس از ملاقات در ۷ دسمبر ۲۰۱۲، هر دو نفر، عمدتاً در مورد مسائل رسمی، مانند ادغام در اتحادیه اروپا ... و موارد مشابه توافق کردند و نتیجه‌ی بیشتری نگرفتند.

دستگیری‌های جدید در سال های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۷

در جون ۲۰۱۵، «راموش هارادینای» بر اساس حکم بازداشت صربستان به مدت کوتاهی در «اسلوننی» (Slovenien) دستگیر شد.

در ۴ جنوری ۲۰۱۷، وی توسط پویس فرانسه در فرودگاه «بازل-مولهازن» (Basel-Mülhausen) بازداشت شد. به گفته دادستانی عمومی صربستان، شواهد جدیدی در دسترس بود که استرداد «راموش هارادینای» به بلگراد را توجیه می‌کردند.

در ۲۷ اپریل ۲۰۱۷، یک دادگاه فرانسوی در «کلمار» (Colmar) درخواست استرداد قوه قضائیه صربستان را احتمالاً با فشار دوستان امریکائی رد کرد. به این ترتیب آقای «راموش هارادینای» که ممنوع‌الخروج شده بود بعد از چهار ماه مجدداً آزاد شده است و می‌تواند به جنایات و خرابکاری‌هایش ادامه دهد.

پس از احضار وی برای استماع اظهاراتش توسط دفتر ویژه دادگاه کارشناسانه کوزوو برای تعقیب جنایتکاران جنگی در زمان جنگ کوزوو که به لاهه (هالند) منتقل شده بود (Kosovo Specialist Chambers and Specialist Prosecutor's Office) وی در ۱۹ جولای ۲۰۱۹ از نخست وزیری کناره‌گیری کرد. او می‌خواست از احضاریه به عنوان یک فرد خصوصی اطاعت کند، ولی نه به عنوان نخست وزیر کوزوو. به این ترتیب تا زمانی که وی هنوز فرد خصوصی نیست و نخست وزیر کوزوو محسوب می‌شود و جانشینی برایش پیدا نشده است، وی نمی‌تواند در دادگاه حضور یابد و به عنوان مدیر اداره امور جاری در این سمت باقی می‌ماند. هرچه باشد وی مصونیت دارد.

ادامه دارد